

[Svend E. Johansen.]

toratets Statistik, det meddelte, at omkring 1. December fandtes der 96 000 arbejdsløse i vort Land, hvoraf 26,7 pCt. var i Alderen mellem 18 og 25 Aar.

Dernæst sagde Socialministeren, henvendt til Ordførerne i Almindelighed, at vi „fraadsede“ i Arbejdsløshed i de Taler, vi holdt heroppefra. Ja, men det kan man heller ikke saa godt undgaa, da Spørgsmaalet her drejer sig om Arbejdsløsheden. Da det er en Kendsgerning, at Arbejdsløsheden er steget betydeligt, saa maa vi, naar vi taler om dette Spørgsmaal, fraadse i Arbejdsløsheden — ikke i den daarlige Betydning, som Socialministeren lægger deri, men simpelt hen ud fra den Kendsgerning, at der skal tages saglig Stilling til det Forslag til Lov, Ministeren har forelagt her i Tinget, drejende sig om Foranstaltninger til, ikke at imødegaa, men mildne paa Arbejdsløsheden, som den findes i Dag.

Jeg har ikke mange Tilføjelser at gøre til det, jeg har sagt ved første Behandling og ved Behandlingen i Dag. Ministeren har ikke fremført noget, der har forsøgt at gøre Lovforslaget til et Forslag, der tager Sigte paa at afhjælpe Arbejdsløsheden, og ikke blot til et Forslag, der kan mildne Arbejdsløsheden. Man kan ganske vist gennem en Lov om Beskæftigelse af arbejdsløse bringe en Del af de arbejdsløse i Gang med Statsarbejder og andre offentlige Arbejder, men man kan ikke sikre dem en Løn svarende til det, de kan faa i det private Erhverv. Man hæver dem lidt op over Understøttelsen, stiller dem ikke væsentligt bedre og gør intet for at sikre dem Arbejde i Erhvervslivet i Almindelighed, naar Løven udløber. Det er derfor ikke en Foranstaltning, der i væsentlig Grad har Betydning for Spørgsmaalet, og som Følge deraf ønsker vi ikke at være medvirkende til dens Gennemførelse, men vil stemme imod Lovforslaget ved tredje Behandling, hvorimod jeg opretholder vort Tilsagn om Villighed til at gaa ind i et Arbejde for en positiv Afhjælpning af Arbejdsløsheden ved Fjernelsen af dens Aarsager.

Alfred Jensen: Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen sagde, at saafremt det af vort Parti stillede Ændringsforslag blev vedtaget, vilde der intet Arbejde blive efter denne Lov. Det er en Udtalelse, som jeg ikke rigtig forstaar. Skal det være ensbetydende med, at f. Eks. i de socialdemokratiske styrede Kommuner vil der ikke blive iværksat Arbejde efter denne Lov, hvis det ikke skal være en Fordel for Kommu-

nerne, hvis de f. Eks. ikke kan faa Arbejde iværksat saaledes, at det bliver billigere for dem end at give Arbejdsløshedsunderstøttelse? Hvis det skulde være Tilfældet, maa jeg sige, at saa er Løven ikke saa meget lavet for de arbejdsløses Skyld som for at aflaste Kommunerne.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Einer-Jensen): Det er aabenbart ikke gaaet op for den ærede sidste Taler, at denne Lov tager Sigte paa at hjælpe de langvarigt og de unge arbejdsløse. Hvis Kommunerne skal igangsætte Arbejde til tariffmæssig Betaling og med fuld Arbejdstid, saa sætter de det i Gang paa normal Maade, og saa bliver de langvarigt og de unge arbejdsløse holdt uden for Arbejdet.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen udvidede, synes jeg næsten, sine Beskyldninger. Det ærede Medlem er nu naaet dertil, at han paastaar, at Understøttelsen er højere end Lønnen paa Landet — højere Løn ved Lediggang end ved Arbejde, sagde det ærede Medlem. Jeg har imidlertid hørt den Paastand af det ærede Medlems Partifælle, det ærede Medlem Hr. J. S. Foget — og det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen sagde det ogsaa —, at det ikke var Lønnen, der var noget galt med. Men hvis det er det, som det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen siger, saa er Lønnen ringe paa Landet, for den Understøttelse, der kan opnaas, er i Byerne mellem 15 og 20 Kr. pr. Uge i vedtægtsmæssig Understøttelse, og hvis Sogneraadene skal bevilge den, er den mellem 10 og 15 Kr. om Ugen. Hvis Understøttelsen er højere end Lønnen paa Landet, saa tror jeg, vi efterhaanden maa blive enige om, at Lønnen er meget ringe derude.

Det ærede Medlem spørger, om jeg tror, de Oplysninger, han har givet, er urigtige. Ja, det gør jeg, indtil det ærede Medlem leverer Bevis for, at de er rigtige. Det er det eneste, jeg har forlangt. I Henhold til Arbejdsløshedskasseloven har ingen Ret til at forlade sit Arbejde for at tage Understøttelse. Det ærede Medlem staar op her og paastaar, at saadan gaar det alligevel til ude paa Landet; saa er det, jeg siger: maa jeg faa Beviser! Det er i Strid med Arbejdsløshedsloven; den, der opgiver sit Arbejde, har ingen Ret til Understøttelse, og ingen har Ret til at udbetale Understøttelse til ham. Indtil det ærede Medlem leverer Beviser, fastholder jeg min Bemærkning om, at det var uvederhæftig Tale.